

Không sao đâu!

Sao Khuê

...tưởng tượng thêm vào hoạt cảnh bắt cướp

Sau khi đi shop, bạn tôi chở tôi về. Chúng tôi về đến đầu con dốc. Ô kìa, cảnh sát ở đâu ra mà nhiều thế, để đến hai chục người. Họ chặn đầu đường nên tôi phải cuốc bộ về nhà. Chẳng hiểu chuyện gì mà khá đông người xem. Tôi hỏi một bà ngồi trong xe:

- Bà ơi! có chuyện gì mà đông cảnh sát thế?
- Họ bắt người đấy bà ạ, cậu con trai nhỏ chừng bảy, tám tuổi trả lời thay cho mẹ.

- Họ bắt ai vậy cháu, mà họ bắt được chưa?
- Bắt được rồi bà ơi. Dễ sợ lắm cơ, ăn cướp có súng vào nhà đấy bà ạ.
- Eo ôi! Thế cơ à, rồi làm sao họ bắt được hả cháu?
- Tuốt trên lầu ba kia kìa. Đó, căn nhà đó đó, ăn cướp vào nhưng chủ nhà chạy ra được và kêu cảnh sát, thế là bốn năm xe cảnh sát chạy tới, có cả xe vòi rồng nữa. Cảnh sát vác loa gọi nhưng ăn cướp không ra. Họ kê cái thang dài cạnh cửa sổ, đẩy cái thang còn đẩy, bà nhìn thấy không?
- Có. Rồi sao hả cháu? Ai leo lên.
- Có một ông cảnh sát.
- Oai vậy đó? Ông ấy can đảm ghê nhỉ.
- Lúc đầu không ai chịu leo cả, mãi sau có một ông leo lên thang nhưng ông ấy ngập ngừng không chịu leo cao hơn, mãi mấy phút sau ông ấy mới leo lên cao. Bà biết tại sao không?
- Thì lúc đầu ông ấy sợ và sau đó hết sợ
- Không phải đâu, vì các bạn ông đứng bên dưới cứ la to: leo đi, leo đi, không sao đâu, có gì chúng tôi lãnh cho...Leo lên đi! Leo đi! Leo đi! Không sao đâu! Không sao đâu mà.